

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1915/87 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 2ας Ιουλίου 1987

για την τροποποίηση του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι θεσπίζεται ενίσχυση στην παραγωγή ελαιολάδου με σκοπό να εξασφαλιστεί ένα δικαίωμα εισόδημα για τον παραγωγό· ότι, ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητες διάθεσης της κοινοτικής παραγωγής στις αγορές, θα πρέπει να αποθαρρύνεται η παραγωγή ελαιολάδου μόλις υπερβεί μια ποσότητα που καθορίζεται σε σχέση με την κατάσταση της αγοράς· ότι, για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να προβλεφθεί η μείωση της κατά μονάδα ενίσχυσης σε περίπτωση υπέρβασης της οριζόμενης μέγιστης ποσότητας· ότι θα πρέπει ως εκ τούτου να καταργηθεί η διάταξη που, για τον ίδιο σκοπό, περιορίζει τις ελαιοκομικές επιφάνειες των οποίων η παραγωγή είναι επιλέξιμη για την ενίσχυση στην παραγωγή·

ότι θα πρέπει να εξαιρεθούν οι μικροί παραγωγοί από την εφαρμογή της μείωσης της ενίσχυσης, επειδή αυτοί κανονικά δεν διαθέτουν στο εμπόριο την παραγωγή τους και γι' αυτό το λόγο δεν συμβάλλουν στη δημιουργία πλεονασμάτων στην αγορά· ότι το μέτρο αυτό δικαιολογείται επίσης για λόγους σωστής διοικητικής διαχείρισης· ότι θα πρέπει επίσης να προβλεφθεί η δυνατότητα καθορισμού της ενίσχυσης στην παραγωγή για τους παραγωγούς αυτούς σε υψηλότερο επίπεδο·

ότι η πείρα κατέδειξε ότι, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της αγοράς του ελαιολάδου, το σύστημα των μηνιαίων προσαυξήσεων, αντί να ευνοεί την εμπορία του προϊόντος ανάλογα με τις ανάγκες της αγοράς, αποτελεί εμπόδιο για την κανονική διάθεση της παραγωγής· ότι πρέπει επομένως να καταργηθεί κάθε μηνιαία προσαύξηση·

ότι η παρέμβαση πρέπει να αποτελεί ένα μέσο εγγύησης του εισοδήματος του παραγωγού στην περίπτωση που οι μηχανισμοί της αγοράς δεν είναι σε θέση να λειτουργούν αποτελεσματικά· ότι μια παρέμβαση καθ' όλη την περίοδο εμπορίας αποτελεί εμπόδιο για την κανονική διάθεση του προϊόντος στις αγορές· ότι θα πρέπει επομένως να περιοριστεί η παρέμβαση σε ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα της περιόδου εμπορίας·

ότι το άρθρο 12 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1454/86 ⁽⁵⁾, προβλέπει ότι το ελαιόλαδο που αγοράζεται από τους οργανισμούς παρέμβασης διατίθεται προς πώληση στην κοινοτική αγορά· ότι η πείρα έδειξε ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ότι το ελαιόλαδο μπορεί επίσης να διατεθεί χορηγώντας το δωρεάν στα πλαίσια ειδικών ενεργειών επείγουσας ενίσχυσης για ανθρωπιστικούς σκοπούς·

ότι η αποτελεσματικότητα τέτοιων ενεργειών εναπόκειται στην ταχύτητα της εφαρμογής τους· ότι θα πρέπει ως εκ τούτου να προβλεφθεί η εφαρμογή της καταλληλότερης διαδικασίας στις περιπτώσεις αυτές·

ότι η πώληση της παραγωγής κραμβόσπορων, γογγυλόσπορων και ηλιανθόσπορων στους οργανισμούς παρέμβασης θα πρέπει να γίνεται καθ' εξαίρεση στα πλαίσια της σημερινής κατάστασης της αγοράς· ότι θα πρέπει, για την υγιή διαχείριση της αγοράς, να ευνοηθεί η πώληση της παραγωγής αυτής στις επιχειρήσεις που τη χρησιμοποιούν και να αποφευχθούν οι κοινοτικές δαπάνες που οφείλονται σε ενέργειες κερδοσκοπικού χαρακτήρα· ότι, κατά συνέπεια, είναι σκόπιμο η δυνατότητα αγοράς από τους οργανισμούς παρέμβασης να περιοριστεί στους τελευταίους μήνες της περιόδου εμπορίας·

ότι, στα πλαίσια του καθεστώτος των μεγίστων εγγυημένων ποσοτήτων για τους κραμβόσπορους, γογγυλόσπορους και ηλιανθόσπορους που αναφέρεται στο άρθρο 72α του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, μια μικρή υπέρβαση της μέγιστης εγγυημένης ποσότητας μπορεί να μειώσει σημαντικά το ποσό της ενίσχυσης· ότι ο καθορισμός ανώτατου ορίου αυτής της μείωσης μπορεί, αντίθετα με τους στόχους του καθεστώτος, να ενθαρρύνει την αύξηση της παραγωγής· ότι, για να δελτιωθεί η αποτελεσματικότητα του καθεστώτος, θα πρέπει να αυξηθεί, για την περίοδο 1987/88, αυτή η μείωση·

ότι, για να διευκολυνθεί στην πράξη η εμπορία του ελαιολάδου, θα πρέπει να προσαρμοστούν οι ονομασίες και οι ορισμοί που αναφέρονται στο παράρτημα του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ· ότι, εντούτοις, θα πρέπει να προβλεφθεί μεταβατική περίοδος για να είναι δυνατή η εφαρμογή των νέων διατάξεων·

ότι, για να δελτιωθεί η εμπορία των προϊόντων που υπάρχουν στον τομέα των λιπαρών ουσιών και για να αυξηθεί η αποδοτικότητα αυτών των προϊόντων, θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα εφαρμογής κανόνων εμπορίας για τα προϊόντα αυτά· ότι η εφαρμογή των κανόνων αυτών συνεπάγεται, για τα κράτη μέλη, τη θέσπιση κατάλληλων μέτρων ελέγχου για να εξασφαλισθεί η τήρησή τους,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 89 της 3. 4. 1987, σ. 19.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 156 της 15. 6. 1987.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 150 της 9. 6. 1987, σ. 8.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 133 της 21. 5. 1986, σ. 8.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός αριθ. 136/66/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 5, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Θεσπίζεται ενίσχυση στην παραγωγή ελαιολάδου. Σκοπός αυτής της ενίσχυσης είναι να συμβάλλει στη δημιουργία δίκαιου εισοδήματος για τους παραγωγούς.

Κάθε χρόνο, πριν την 1η Αυγούστου, το Συμβούλιο καθορίζει για την περίοδο εμπορίας που αρχίζει το επόμενο έτος, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, το κατά μονάδα ποσό της ενίσχυσης στην παραγωγή. Η ενίσχυση αυτή μπορεί να καθοριστει σε ιδιαίτερο επίπεδο για τους παραγωγούς των οποίων η μέση παραγωγή δεν ξεπερνά τα 200 χιλιόγραμμα ελαιολάδου ανά περίοδο εμπορίας. Σύμφωνα με την ίδια διαδικασία το Συμβούλιο καθορίζει για μια καθορισμένη χρονική περίοδο και για πρώτη φορά για τις περιόδους εμπορίας 1987/88, 1988/89, 1989/90 και 1990/91, τη μέγιστη ποσότητα ελαιολάδου στην οποία εφαρμόζεται η ενίσχυση που καθορίζεται. Η μέγιστη ποσότητα ορίζεται συγχρόνως με την ενίσχυση για την πρώτη περίοδο εμπορίας της εν λόγω περιόδου.

Η ενίσχυση καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη την επίπτωση που έχει η ενίσχυση στην κατανάλωση, που αναφέρεται στο άρθρο 11, επί ενός μόνο μέρους της παραγωγής. Η μέγιστη παραγωγή ελαιολάδου, στην οποία εφαρμόζεται η ενίσχυση που καθορίζεται, προσδιορίζεται λαμβάνοντας υπόψη κυρίως τη μέση παραγωγή σχετικά με μια περίοδο αναφοράς και το επιδιωκόμενο επίπεδο της παραγωγής.

Εφόσον η πραγματική παραγωγή μιας περιόδου εμπορίας είναι:

- α) μικρότερη από τη μέγιστη ποσότητα που καθορίζεται γι' αυτή την περίοδο εμπορίας, ενδεχομένως προσαυξημένη με την ποσότητα που μεταφέρεται όπως αναφέρεται κατωτέρω, η διαφορά που διαπιστώνεται προστίθεται στη μέγιστη παραγωγή στην οποία εφαρμόζεται η κατά μονάδα ενίσχυση που καθορίζεται για την επόμενη περίοδο εμπορίας·
- β) μεγαλύτερη από τη μέγιστη ποσότητα που καθορίζεται γι' αυτή την περίοδο εμπορίας, ενδεχομένως προσαυξημένη με την ποσότητα που μεταφέρεται, η κατά μονάδα ενίσχυση που πρέπει να καταβάλλεται για 200 χιλιόγραμμα της πραγματικής παραγωγής πολλαπλασιάζεται επί έναν συντελεστή που λαμβάνεται διαιρώντας τη μέγιστη ποσότητα, ενδεχομένως προσαυξημένη όπως αναφέρεται ανωτέρω, με την ποσότητα που πραγματικά γίνεται δεκτή για ενίσχυση.

Ωστόσο, η κατά μονάδα ενίσχυση που καταβάλλεται στον παραγωγό, του οποίου η μέση παραγωγή δεν υπερβαίνει 100 χιλιόγραμμα ελαιολάδου ανά περίοδο εμπορίας, δεν πολλαπλασιάζεται με αυτό το συντελεστή.

2. Η ενίσχυση χορηγείται:

- στους ελαιοκαλλιεργητές, μέλη αναγνωρισμένης οργάνωσης παραγωγών κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, των οποίων η μέση παραγωγή για κάθε περίοδο εμπορίας είναι τουλάχιστον 200 χιλιόγραμμα ελαιολάδου, σε συνάρτηση με την ποσότητα ελαιολάδου που πράγματι παράγουν,
- στους άλλους ελαιοκαλλιεργητές, σε συνάρτηση με τον αριθμό και το δυναμικό της παραγωγής των ελαιοδένδρων τα οποία καλλιεργούν καθώς και με τις αποδόσεις αυτών των τελευταίων, που καθορίζονται κατ' αποκοπή, και υπό την προϋπόθεση ότι οι παραγόμενες ελιές έχουν πράγματι συγκομισθεί.

2. Το άρθρο 10 διαγράφεται.

3. Στο άρθρο 12 παράγραφος 1, η πρώτη φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι οργανισμοί παρέμβασης που ορίζονται από τα κράτη μέλη παραγωγής έχουν την υποχρέωση να αγοράζουν, κατά τους μήνες Ιούλιο, Αύγουστο, Σεπτέμβριο και Οκτώβριο κάθε περιόδου εμπορίας, υπό τους όρους που θεσπίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 4, το ελαιόλαδο κοινοτικής καταγωγής που τους προσφέρεται από τους παραγωγούς ή από τις ομάδες και ενώσεις τους, που είναι αναγνωρισμένες κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78, στα κέντρα παρέμβασης που βρίσκονται στις ζώνες παραγωγής.»

4. Στο άρθρο 12 παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«2α. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 2, μπορεί να αποφασισθεί η δωρεάν χορήγηση ποσοτήτων ελαιολάδου, που βρίσκονται στα αποθέματα της παρέμβασης, στα πλαίσια ειδικών ενεργειών επείγουσας ενίσχυσης. Στην απόφαση αυτή μπορούν επίσης να προβλεφθούν οι όροι μεταποίησης και παράδοσης στους δικαιούχους.»

5. Στο άρθρο 12, η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, και ιδίως η απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 2α και ο καθορισμός των κέντρων παρέμβασης, θεσπίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38.»

6. Στο άρθρο 25, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Για να επιτευχθεί η κλιμάκωση των πωλήσεων, η ενδεικτική τιμή και η τιμή παρέμβασης προσαυξάνονται μηνιαία, επί πέντε μήνες τουλάχιστον από την έναρξη του πέμπτου μήνα της περιόδου εμπορίας για τους κραιβόσπορους και γογγυλόσπορους και από την έναρξη του τέταρτου μήνα για τους ηλιανθόσπορους, κατά ποσό ίδιο για τις δύο αυτές τιμές.»

7. Στο άρθρο 26 το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Όταν οι τιμές της κοινοτικής αγοράς των εν λόγω σπόρων είναι μικρότερη από την τιμή παρέμβασης, που έχει μειωθεί ενδεχομένως, σύμφωνα με το άρθρο 27α,

ένας οργανισμός παρέμβασης αγοράζει, από την 1η Οκτωβρίου και μέχρι τις 31 Μαΐου και υπό τους όρους που θεσπίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3, τους σπόρους κοινοτικής καταγωγής που του προσφέρονται στα κέντρα παρέμβασης. Με την επιφύλαξη του άρθρου 27α, η αγορά γίνεται στο 94 % της τιμής παρέμβασης.»

8. Το άρθρο 27α αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 27α

1. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, καθορίζει κάθε έτος, και για πρώτη φορά για την περίοδο εμπορίας 1986/87, τις μέγιστες εγγυημένες ποσότητες για τους κραιβόσπορους και γογγυλόσπορους που παράγονται στην Κοινότητα αφενός και τους ηλιανθόσπορους που παράγονται στην Κοινότητα αφετέρου.

2. Οι μέγιστες εγγυημένες ποσότητες για τους κραιβόσπορους, γογγυλόσπορους και ηλιανθόσπορους καθορίζονται λαμβάνοντας υπόψη την παραγωγή κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς και την προβλεπόμενη εξέλιξη της ζήτησης.

3. Εφόσον η παραγωγή κραιβόσπορων, γογγυλόσπορων ή ηλιανθόσπορων, εκτιμώμενη πριν από την έναρξη της περιόδου εμπορίας, υπερβαίνει τη μέγιστη εγγυημένη ποσότητα για τους εν λόγω σπόρους και για την εν λόγω περίοδο εμπορίας, το ποσό της ενίσχυσης μειώνεται κατά την επίπτωση επί της ενδεικτικής τιμής ενός συντελεστή που εκφράζει το μέγεθος αυτής της υπέρβασης.

Ωστόσο, για την περίοδο εμπορίας 1987/88, αυτή η μείωση του ποσού της ενίσχυσης στην παραγωγή δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από 10 % της τιμής παρέμβασης.

Στην περίπτωση που το πρώτο εδάφιο, εφαρμοζόμενο στην πραγματική αντί της εκτιμώμενης παραγωγής κατά την αρχή της περιόδου εμπορίας, οδηγεί σε μείωση του ποσού της ενίσχυσης άλλη από αυτή που πραγματοποιήθηκε, η μέγιστη εγγυημένη ποσότητα για την επόμενη περίοδο εμπορίας προσαρμόζεται για να ληφθεί υπόψη η κατάσταση αυτή.

4. Σε περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 3, η τιμή αγοράς στην παρέμβαση μειώνεται κατά το ίδιο ποσό με το οποίο μειώθηκε το ποσό της ενίσχυσης.

5. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής, θεσπίζει τους κανόνες για τον καθορισμό του συντελεστή που αναφέρεται στην παράγραφο 3 πρώτο εδάφιο.

6. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38.»

9. Το άρθρο 35 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 35

1. Οι ονομασίες και οι ορισμοί των ελαιολάδων και των πυρηνελαιίων που προβλέπονται στο παράρτημα είναι υποχρεωτικές για τη διάθεση στο εμπόριο αυτών των προϊόντων στο εσωτερικό κάθε κράτους μέλους καθώς και για τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και τις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες.

2. Στο στάδιο του λιανικού εμπορίου, μπορούν να διατίθενται στο εμπόριο μόνον τα έλαια που αναφέρονται στο σημείο 1 στοιχεία α) και β) και στα σημεία 3 και 6 του παραρτήματος.

3. Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1989, τα χράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν:

- για τη διάθεση στο εμπόριο στο εσωτερικό του εδάφους τους, τη χρησιμοποίηση των ονομασιών και των ορισμών των ελαιολάδων και των πυρηνελαιίων που είναι δεκτοί στο εσωτερικό κάθε κράτους μέλους στις 31 Οκτωβρίου 1987,
- όσον αφορά το ελαιόλαδο, που αναφέρεται στο σημείο 3 του παραρτήματος, που προορίζεται για εξαγωγή, την χρησιμοποίηση της ονομασίας «αγνό ελαιόλαδο».

4. Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία και μετά από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να τροποποιεί τις ονομασίες και τους ορισμούς που προβλέπονται στο παράρτημα.

5. Εάν παρουσιασθούν δυσχέρειες για την εμπορία, στο εσωτερικό της Κοινότητας, των προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα, μπορεί να αποφασισθεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38, η παράταση, για ένα ή περισσότερα των εν λόγω προϊόντων, της ημερομηνίας της 31ης Δεκεμβρίου 1989 που προβλέπεται στην παράγραφο 3. Αυτή η παράταση δεν μπορεί να υπερβεί τα δύο έτη.»

10. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 35α

1. Για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, είναι δυνατόν να καθοριστούν κανόνες εμπορίας· οι εν λόγω κανόνες μπορούν να αφορούν κυρίως την κατάταξη κατά ποιότητα, τη συσκευασία και την παρουσίαση.

Όταν θεσπισθούν οι κανόνες αυτοί, τα προϊόντα στα οποία εφαρμόζονται μπορούν να διατίθενται στο εμπόριο μόνο σύμφωνα με τους εν λόγω κανόνες.

2. Τα κράτη μέλη ελέγχουν αν τα προϊόντα για τα οποία έχουν καθορισθεί κανόνες εμπορίας ανταποκρίνονται στους κανόνες αυτούς. Πληροφορούν την Επιτροπή σχετικά με το καθεστώς που έχουν θεσπίσει για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

3. Οι κανόνες εμπορίας θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38. Οι κανόνες αυτοί θεσπίζονται λαμβάνοντας υπόψη τις τεχνικές

ανάγκες της παραγωγής και εμπορίας καθώς και την εξέλιξη των μεθόδων για τον καθορισμό των φυσικοχημικών και οργανοληπτικών χαρακτηριστικών των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1.

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου καθώς και οι ενδεχόμενες μέθοδοι ανάλυσης που πρέπει να χρησιμοποιηθούν θεσπίζονται σύμφωνα με την ίδια διαδικασία.»

11. Το παράρτημα αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Ιουλίου 1987.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται:

- από την 1η Ιουλίου 1987 όσον αφορά τους κραιμδόσπορους και γογγυλόσπορους,
- από την 1η Αυγούστου 1987 όσον αφορά τους ηλιανθόσπορους,
- από την 1η Νοεμβρίου 1987 όσον αφορά το ελαιόλαδο.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

K. E. TYGESEN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ**Όνομασίες και ορισμοί των ελαιολάδων και των πυρηνελαίων που αναφέρονται στο άρθρο 35**

1. *Παρθένα ελαιόλαδα*: έλαια που λαμβάνονται από τον ελαιοκαρπό αποκλειστικά με μηχανικές ή άλλες φυσικές μεθόδους υπό συνθήκες, ιδίως θερμικές, οι οποίες δεν συνεπάγονται αλλοίωση του ελαίου και τα οποία δεν έχουν υποστεί άλλη επεξεργασία πλην της πλύσης, της καθίζησης, της φυγοκέντρισης και της διήθησης, εκτός των ελαίων που έχουν ληφθεί μετά από επεξεργασία με διαλύτη ή με μεθόδους επανεστεροποίησης και κάθε μείγματος με έλαια άλλης φύσης.
Τα παρθένα ελαιόλαδα κατατάσσονται και λαμβάνουν τις εξής ονομασίες:
  - α) εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο: παρθένο ελαιόλαδο με άμεμπτη γεύση, του οποίου η οξύτητα, εκφραζόμενη σε ελαϊκό οξύ, δεν υπερβαίνει το 1 g ανά 100 g .
  - β) παρθένο ελαιόλαδο (μπορεί να χρησιμοποιείται και ο χαρακτηρισμός «εκλεκτό» στο στάδιο της παραγωγής και του χονδρικού εμπορίου): παρθένο ελαιόλαδο με άμεμπτη γεύση, του οποίου η οξύτητα, εκφραζόμενη σε ελαϊκό οξύ, δεν υπερβαίνει τα 2 g ανά 100 g .
  - γ) κοινό παρθένο ελαιόλαδο: παρθένο ελαιόλαδο καλής γεύσεως, του οποίου η οξύτητα, εκφραζόμενη σε ελαϊκό οξύ, δεν υπερβαίνει τα 3,3 g ανά 100 g .
  - δ) φωτιστικό παρθένο ελαιόλαδο: παρθένο ελαιόλαδο με ελαττωματική γεύση ή του οποίου η οξύτητα, εκφραζόμενη σε ελαϊκό οξύ, υπερβαίνει τα 0,5 g ανά 100 g .
2. *Εξευγενισμένο ελαιόλαδο*: ελαιόλαδο λαμβανόμενο από εξευγενισμό παρθένου ελαιολάδου, του οποίου η οξύτητα εκφραζόμενη σε ελαϊκό οξύ δεν υπερβαίνει τα 0,5 g ανά 100 g .
3. *Έλαιόλαδο*: έλαιο αποτελούμενο από ανάμειξη εξευγενισμένου ελαιολάδου και παρθένων ελαιολάδων εκτός του φωτιστικού, του οποίου η οξύτητα, εκφραζόμενη σε ελαϊκό οξύ, δεν υπερβαίνει το 1,5 g ανά 100 g .
4. *Ακατέργαστο πυρηνέλαιο*: έλαιο λαμβανόμενο μέσω κατεργασίας πυρηνελαίων με διαλύτη, εκτός των ελαίων που λαμβάνονται μέσω διαδικασίας επανεστεροποίησης και κάθε μείγματος με άλλα έλαια.
5. *Εξευγενισμένο πυρηνέλαιο*: έλαιο λαμβανόμενο με εξευγενισμό ακατέργαστου πυρηνελαίου, του οποίου η οξύτητα, εκφραζόμενη σε ελαϊκό οξύ, δεν υπερβαίνει τα 0,5 g ανά 100 g .
6. *Πυρηνέλαιο*: έλαιο αποτελούμενο από μείγμα εξευγενισμένου πυρηνελαίου και παρθένων ελαιολάδων, εκτός του φωτιστικού, του οποίου η οξύτητα, εκφραζόμενη σε ελαϊκό οξύ, δεν υπερβαίνει τα 1,5 g ανά 100 g .